

samtligte interesserede Parters Billigelse. Dette er imidlertid her saa langt fra Tilfældet, at der foreligger de stærkeste Protester mod en saadan Ordning, som her i Lovforslaget foreslaas. Jeg holder her i min Haand et Andragende til Regering og Rigsdag, underskrevet af Sogneraadformændene for følgende Kommuner: Guldager — hvor det ret betydelige Badested og Handelsplads Hjerting ligger — Bryndum—Nebel Kommune, Alslev—Hostrup Kommune, Jerne—Skads Kommune og endelig fra selve Esbjerg Kommune, for denne sidste underskrevet af et Par ledende Byraadsmedlemmer. I dette Andragende forekommer der nogle Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse: „De af os repræsenterede Kommuner maa imidlertid nedlægge den bestemteste Indsigelse imod, at Sagen ordnes som ved det private Lovforslag tilsigtet. Det vilde formentlig være uhørt, om Lovgivningsmagten, efter ved Lov at have givet en Egn Løfte om et betydeligt Stats-tilskud til Anlæg af en Jærnbane, pludselig skulde forandre Loven saaledes, at Halvdelen af de interesserede Kommuner skulde berøves alt Haab om nogen Sinde at faa en Jærnbane, uden at der fra deres Side foreligger mindste Brøde. De Landkommuner, der ere repræsenterede i Udvalget, have gjort alt, hvad der stod i deres Magt, for at Loven af 1894 kunde blive gennemført.“ De sige endvidere, at selve Byraadet i Varde vistnok maa indrømme, at de underskrevne Kommuner ikke høre til Byens naturlige Opland, og at en Bane til Esbjerg fornuftigvis for deres Vedkommende maa være fuldt tilladelig. Sluttelig siges der: „Vi vilde anse det for en stor Uret, der blev gjort os, om Lovgivningsmagten vilde række Haand til det private Lovforslag, saaledes som det foreligger.“ Jeg tror, at dette høje Ting vil være lydhør for denne Appel til den almindelige Retfærdigheds- og Billighedsfølelse.

Det er, hvad Protesten angaar, mod at bortskære Linien fra Billum til Esbjerg. Men ikke mindre Indsigelse har det fundet at bortskære Banens Hoved, nemlig dens Udgangspunkt Nyminddegab, altsaa Strækningen fra Nørre Nebel til Nyminddegab, Beboerne i denne Egn have derfor sendt en Protestdeputation herover. Denne søgte mig, men desværre forgæves, og jeg beklager meget, at jeg derved gik Glip af de nærmere Oplysninger og Data, som jeg vilde have kunnet drage frem her, og jeg maa derfor indskrænke mig til at bringe de Oplysninger frem her, som jeg er i Besiddelse

af gennem mit eget personlige Kendskab til de lokale Forhold, Oplysninger, der selvfølgelig desværre ville blive mindre fyldige, da jeg bor en 15—16 Mil derfra, og da det er meget ubekvemme Veje, der føre til Stedet.

Da denne Nyminddegabane blev vedtaget — en Bane, der jo efter dette Lovforslag vil blive en Saga blot, idet det vil blive en Nebel—Vardebane, altsaa endogsaa Navnet vil blive en Saga blot — og kom ind paa Loven af 8de Maj 1894, rejste der sig i Landstingets Udvalg og her i Salen, saavidt jeg ved, ikke fra nogen Side den mindste Tvivl om, at Udgangspunktet skulde være Nymindegab. Og hvorfor var man da saa enig derom: Fordi den betragtedes som havende Karakteren af en Fiskeribane i Lighed med Lemvig—Thyborønbanen, med hvilken den overhovedet har mange Ligheds- og Berøringspunkter. Nu skal jeg oplyse — hvad der vistnok her er bekendt — at Nymindegab har gennem lange Tider været den danske Vestkysts største Fiskeplads. Der har til denne Fiskeplads, navnlig fra 1ste April til St. Hansdag, været en saadan Tilstrømning af Fiskerbefolkningen i de baade nær- og fjerntliggende Sogne, at der her efter vore smaa Forhold har udviklet sig et Fiskerliv, der, naar Forholdene tages i Betragtning, minder meget om det norske Lofoten. Man boede her under Fiskerisæsonen i interimistiske, primitive Jordhytter, de saakaldte „Boder“, hver Fisker havde sin Espige med, og der var her et Folkeliiv, som jeg ikke har været Vidne til noget Steds her i Landet. Hver Dag, naar det var Havvejr, mødte Fiskehandlerne og Bønderne fra milevid Omkreds for at afhente Fiskernes Fangst, hver evige Dag var det som et Landsbymarked her i disse Maaneder. Nu ved jeg ganske vist, at Tilstrømningen til denne Fiskeplads i Tidens Løb har været underkastet stærke Svingninger, snart har den været stærkere, snart svagere. Jeg skal ikke søge at skjule, hvad jeg har hørt — jeg siger hørt, thi jeg har i flere Aar ikke været personlig til Stede ved Nymindegab — at Fiskeriet der i den senere Tid havde tabt meget af sin Betydning. Men denne Tilbagegang skete særlig paa Grund af den meget stærke Tilsanding, der fandt Sted ved Nymindegab, og jeg har ogsaa hørt, hvad der vistnok er rigtigt, at siden der er gravet et nyt Udløb fra Ringkøbing Fjord gennem Klitten, har der udviklet sig et overmaade rigt Aalefiskeri der, et saa rigt, at man har sagt, at de kunde skovle Aalene ind i Baadene, og at der fiskedes Aal for Hun-